

D O M

Afsagt den 7. marts 2016 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Finn Morten Andersen, Ib Hounsgaard Trabjerg og Thomas Verner Jørgensen (kst.)).

13. afd. nr. B-1222-15:

A

(advokat Bo Hansen, besk.)

mod

Erstatningsnævnet

(Kammeradvokaten v/ advokat Regitze Aalykke Hansen i henhold til proceduretilladelse)

Københavns Byrets dom af 13. maj 2015 (BS 29C-5617/2011) er anket af A med påstand om, at Erstatningsnævnet dømmes til at anerkende, at der er sket rettidig anmeldelse efter offererstatningslovens § 10 og til derefter at realitetsbehandle As ansøgning om erstatning.

Erstatningsnævnet har påstået stadfæstelse.

A har fri proces.

Supplerende sagsfremstilling

På baggrund af en begæring om aktindsigt fra advokat Bo Hansen oplyste Nordsjællands Politi ved brev af 31. august 2015 blandt andet følgende:

” ...

Jeg må i den anledning beklageligvis oplyse Dem om, at det ikke har været muligt at udfinde den sag De ønsker aktindsigt i, idet den er bortkommet. Sagen har været forsøgt rekvireret lokalt på stationen samt på arkiv dog uden held.

Endvidere er der gjort forsøg på at rekonstruere sagen ud fra politiets digitale filer, men dette har ej heller været muligt, eftersom systemet ikke gemmer sagerne efter en hvis tidsperiode.

...”

Ved brev af 17. november 2015 til advokat Bo Hansen afviste Nordsjællands Politi at foretage en fornyet eftersøgning af sagens akter. Af brevet fremgår det endvidere, at der ikke er foretaget registreringer vedrørende A i politiets døgnrapporter i perioden 17. maj 2008 til 27. maj 2008.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af A.

A har forklaret blandt andet, at hun i forbindelse med sin søns opringning til politiet den 19. maj 2008 ikke kan huske, hvad hun selv sagde i telefonen. Det var hendes søn, der pressede på, for at de den 19. maj 2008 skulle gå hen på politistationen for at anmelde voldtægten. Hun var på autopilot i denne situation. På politistationen stod de ved skranken. De kom ikke ind at sidde. Hun kan ikke huske, hvor lang tid samtalen tog, men det føltes som lang tid. Hun erindrer ikke, at politibetjentene skrev noget ned, heller ikke da hun sammen med to politibetjente efterfølgende tog ud til gerningsstedet. Hun blev i øvrigt meget overrasket, da de ankom til gerningsstedet, da ingen havde sagt, at det var formålet med køreturen. Hun troede, at de i stedet skulle køre hen til det sted, hvor voldtægten skulle anmeldes. Ved ankomsten til parkeringspladsen, hvor voldtægten havde fundet sted, lagde en af politibetjente en kuglepen på asfalten og sagde, at det var vigtigt, om hun var blevet voldtaget på den ene eller anden side af det sted, hvor kuglepenen lå, idet der var tale om forskellige kommune- og politikredsgrænser. Hun mener, at hun efterfølgende blev kørt tilbage til Buddinge Politistation, hvor hun blev henvist til at rette henvendelse til Gentofte Politistation i stedet. Hun erindrer ikke, om hun blev tilbudt at blive kørt til Gentofte Politistation. I den efterfølgende periode blev hun kastet fra politistation til politistation og fik alle steder at vide, at hun ikke havde rettet henvendelse til det rigtige sted.

Hun erindrer ikke episoden, hvor hun den 27. maj 2008 af to politibetjente fra Buddinge Politistation blev kørt til Gentofte Politistation. Hun har et hul i sin viden her. Afhøringen på Gentofte Politistation foregik, så vidt hun husker, inde ved et bord og blev foretaget af en kvindelig politibetjent. Den kvindelige politibetjent sagde til hende, at der ikke var nogen beviser i sagen. I øvrigt kan hun ikke huske afhøringen. Der var både en mandlig og en kvindelig betjent til stede. Hun erindrer ikke, at der i forbindelse med afhøringen blev talt om, at hun også havde rettet henvendelse til andre politistationer.

Hun har siden voldtægten befundet sig i en ”osteklokke”. Hun har det således stadig meget svært med voldtægten. Hvis hendes søn ikke havde presset hende til at gå til politiet, havde hun ikke foretaget anmeldelse. Hun var og er meget skamfuld over voldtægten. Hun har ikke fået behandling for sine fysiske skader ud over kiropraktorbehandling. Hun har konsulteret psykiater på baggrund af selvmordstanker efter voldtægten og har modtaget antidepressiv medicin. Hun har ikke været henvist til psykolog.

Procedure

Parterne har for landsretten i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Heller ikke efter bevisførelsen for landsretten er der grundlag for at tilsidesætte Erstatningsnævnets skøn, hvorefter As anmeldelse ikke er foretaget uden unødigt ophold, jf. den dagældende bestemmelse i offererstatningslovens § 10, stk. 1. Landsretten har lagt vægt på, at voldtægten, der fandt natten mellem den 16. og 17. maj 2008, først blev anmeldt den 27. maj 2008.

Landsretten finder, at A heller ikke har påvist sådanne omstændigheder, at der er grundlag for at tilsidesætte Erstatningsnævnets skøn, hvorefter forholdene ikke har talt for at fravige kravet om, at politianmeldelse skal ske uden unødigt ophold, jf. den dagældende bestemmelse i offererstatningslovens § 10, stk. 2. Landsretten har herved lagt vægt på oplysningen om, at A den 19. maj 2008 var i stand til at rette henvendelse til egen læge om voldtægten. Hverken indholdet af As forklaring om hendes henvendelser til politiet den 19. maj 2008 og i den efterfølgende periode og de foreliggende oplysninger om hendes helbredsmæssige tilstand i perioden op til anmeldelsen den 27. maj 2008 kan føre til en anden vurdering.

Herefter, og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, stadfæster landsretten dommen.

A har fri proces. Statskassen skal betale sagsomkostninger for landsretten til Erstatningsnævnet med i alt 50.000 kr. Beløbet dækker udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal statskassen inden 14 dage betale 50.000 kr. til Erstatningsnævnet.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.